Rânduiala ceasurilor din Sfânta şi marea vineri

Deniile din Săptămâna Patimilor:

https://www.academia.edu/42808353/Deniile_din_S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na_Patimilor

https://archive.org/details/deniile-din-saptamana-patimilor

***

Materiale despre Săptămâna Patimilor (Săptămâna mare):

https://independent.academia.edu/emystea/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na-Patimilor-(Mare)

https://archive.org/details/@steaemy?query=S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na+Patimilor+

&&&

facere a lui Chiril, arhiepiscopul Alexandriei

La două ceasuri din zi trage clopotul şi se îmbracă preotul şi binecuvântând, începem:

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi, ***Doamne miluieşte*** *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Şi zicem aceşti Psalmi:

Psalmul 5

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înţelege strigarea mea!
2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne!
3. Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea.
4. Că Tu eşti Dumnezeu, care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte.
5. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fără de lege.
6. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul.
7. Iar eu, întru mulţimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locaşul Tău, întru frica Ta.
8. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.
9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.
10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne,
11. şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi lor sălaş şi se vor lăuda cu Tine toţi cei ce iubesc numele Tău.
12. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 2

1. Pentru ce s-au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat deşertăciuni?
2. S-au ridicat împăraţii pământului şi căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului şi a unsului Său, zicând:
3. « Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor ».
4. Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii şi Domnul îi va batjocori pe ei!
5. Atunci va grăi către ei întru urgia Lui şi întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

6. Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.
7. Domnul a zis către Mine: "Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut!
8. Cere de la Mine şi-Ţi voi da neamurile moştenirea Ta şi stăpânirea Ta marginile pământului.
9. Le vei paşte pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!"
10. Şi acum împăraţi înţelegeţi! Învăţaţi-vă toţi, care judecaţi pământul!
11. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.
12. Luaţi învăţătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Psalmul 21

1. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce m-ai părăsit? Departe sunt de mântuirea mea cuvintele greşelilor mele.
2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua şi nu vei auzi, şi noaptea şi nu Te vei gândi la mine.
3. Iar Tu întru cele sfinte locuieşti, lauda lui Israel.
4. În Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au în Tine şi i-ai izbăvit pe ei.
5. Către Tine au strigat şi s-au mântuit, în Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.
6. Iar eu sunt vierme şi nu om, ocara oamenilor şi defăimarea poporului.
7. Toţi cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicând:
8. "Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voieşte pe el".
9. Că Tu eşti Cel ce m-ai scos din pântece, nădejdea mea, de la sânul maicii mele.
10. Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din pântecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.
11. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, şi nu este cine să-mi ajute.
12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au împresurat.
13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.
14. Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.
15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu.
16. Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în ţărâna morţii m-ai coborât.
17. Că m-au înconjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m-a împresurat.
18. Străpuns-au mâinile mele şi picioarele mele.
19. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se uitau la mine.
20. Împărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.
21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

22. Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din gheara câinelui viaţa mea.
23. Izbăveşte-mă din gura leului şi din coarnele taurilor smerenia mea.
24. Spune-voi numele Tău fraţilor mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicând:
25. Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L pe El, toată seminţia lui Iacob slăviţi-L pe El!
26. Să se teamă de Dânsul toată seminţia lui Israel.
27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,
28. Nici n-a întors fala Lui de la mine şi când am strigat către Dânsul, m-a auzit.
29. De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.
30. Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.
31. Îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.
32. Şi se vor închina înaintea Lui toate seminţiile neamurilor.
33. Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte peste neamuri.
34. Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului, înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se coboară în pământ.
35. Şi sufletul meu în El viază, şi seminţia mea va sluji Lui.
36. Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Şi vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naşte şi ce a făcut Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia (de trei ori)

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tropar, glasul 1:Răstignindu-Te Tu, Hristoase, a pierit tirania; călcatu-s-a puterea vrăjmaşului. Că nici înger, nici om, ci Tu însuţi, Doamne, ne-ai mântuit pe noi; slavă Ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ce te vom chema, o, ceea ce eşti plină de dar! Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptăţii; Rai; că ai odrăslit floarea nestricăciunii; Fecioară; că ai rămas nestricată; Maică curată; că ai avut în sfintele tale braţe Fiu pe Dumnezeul tuturor. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi cântăm trei tropare din cele 12, repetându-le. Şi zicem întâi fără de stih. Aşa facem şi la celelalte ceasuri, la troparul cel dintâi. La al doilea, zicem stihirile ce se arată. Iar la al treilea, zicem Slavă..., Şi acum....

Troparul, glasul al 8-lea, singur glasul: Astăzi catapeteasma Templului se rupe spre mustrarea celor fărădelege şi soarele razele sale îşi ascunde, văzând pe Stăpânul răstignindu-Se.
Şi iar aceasta, în a două strană.

Apoi strana dintâi zice **stihul:** Pentru ce s-au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşarte ?

Şi cântăm acest **tropar:** Ca o oaie spre junghiere Te-ai adus, Hristoase împărate, şi ca un miel fără de răutate, Te-ai pironit pe Cruce de bărbaţii cei fărădelege, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Stih: Înainte au stătut împăraţii pământului şi boierii s-au adunat într-una asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.

Şi iar acel tropar îl cântăm şi în a doua strană.

Apoi strana cea dintâi:

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *acelaşi glas*

Doamne, răbdând toate, aşa ai zis celor fărădelege ce Te-au prins: De aţi şi rănit pe Păstorul şi aţi risipit cele douăsprezece oi, pe ucenicii Mei, dar aş fi putut să aduc înainte mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să se plinească cele ce am arătat vouă prin proorocii Mei, cele nearătate şi ascunse. Doamne, slavă Ţie !

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *tot aceasta*

Prochimenul proorociei, glasul al 4-lea: Inima lui a adunat fărădelege luişi.

Stih: Fericit este cel ce înţelege spre săracul şi mişelul.

Din Proorocia lui Zaharia citire:

Cap. 11, Vers. 11-14; Cap. 18, Vers. 6-7;

Cap. 14, Vers. 6-9 şi 20-21.

Atunci am luat toiagul meu milostivire şi l-am frânt, ca să stric legământul pe care l-am încheiat cu toate popoarele. El a fost stricat în acea zi, iar neguţătorii de oi care mă luaseră zălog, înţeleseră că acesta a fost cuvântul Domnului. Şi le-am zis: Dacă credeţi de cuviinţă, daţi-mi simbria, iar dacă nu, să nu mi-o plătiţi. Şi mi-au cântărit simbria mea treizeci de arginţi. Atunci a grăit Domnul către mine: Aruncă-i olarului preţul acela scump cu care tu ai fost preţuit de către ei. Şi am luat cei treizeci de arginţi şi i-am aruncat olarului în casa lui. Apoi am rupt şi toiagul cel de-al doilea, ,,Legământ", ca să stric frăţia dintre Iuda şi Ierusalim. Şi dacă va fi întrebat: De unde ai rănile acestea la mâini? El va răspunde: Am fost lovit în casa prietenilor mei! Sabie, deşteaptă-te împotriva păstorului meu, împotriva tovarăşului meu, zice Domnul Savaot. Bate păstorul ca să se risipească oile, iar eu îmi voi întoarce mâna mea împotriva celor mai mici. În vremea aceea nu va fi căldură, ci frig şi ger. Va fi o zi deosebită pe care Domnul singur o ştie; nu va fi zi şi noapte, ci în vremea serii va fi lumină. Iar în ziua aceea va izvorî din Ierusalim apă vie; un braţ se va îndrepta către marea cea de la răsărit, iar celălalt braţ, către marea cea de la apus. Şi va fi la fel şi vara şi iarna. Şi va fi Domnul împărat peste tot pământul; în vremea aceea va fi Domnul unul singur, aşijderea şi numele lui. În ziua aceea va fi scris pe oale şi căldări: Sfânt lui Dumnezeu! Şi vor fi căldările cele din casa Domnului ca şi cupele înaintea jertfelnicului. Şi orişice căldare din Ierusalim şi din Iuda va fi sfântă Domnului Savaot. Şi vor veni toţi cei ce vor să jertfească şi le vor lua şi vor fierbe carne şi nu va mai fi nici un neguţător în ziua aceea în casa Domnului Savaot.

Apoi Apostolul:

Din Cartea cea către Galateni, a Sfântului apostol Pavel, citire:

Cap. 6, Vers 14-18.

Fraţilor, eu nu voiesc să mă laud decât numai cu
14. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, şi eu pentru lume!
15. Că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.
16. Şi câţi vor umbla după dreptarul acesta - pace şi milă asupra lor şi asupra Israelului lui Dumnezeu!
17. De acum înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu, semnele Domnului Iisus.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraţilor! Amin.

Apoi **Evanghelia de la Matei:** În vremea aceea, după ce s-a făcut ziuă..., Sfârşitul: ...şi mama fiilor lui Zevedeu.

Matei 27: 1-56

În vremea aceea, după ce s-a făcut ziuă
1. Iar făcându-se dimineaţă, toţi arhiereii şi bătrânii poporului au ţinut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.
2. Şi, legându-L, L-au dus şi L-au predat dregătorului Ponţiu Pilat.
3. Atunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit şi a adus înapoi arhiereilor şi bătrânilor cei treizeci de arginţi,
4. Zicând: Am greşit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne priveşte pe noi? Tu vei vedea.
5. Şi el, aruncând arginţii în templu, a plecat şi, ducându-se, s-a spânzurat.
6. Iar arhiereii, luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt preţ de sânge.
7. Şi ţinând ei sfat, au cumpărat cu ei Ţarina Olarului, pentru îngroparea străinilor.
8. Pentru aceea s-a numit ţarina aceea Ţarina Sângelui, până în ziua de astăzi.
9. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: "Şi au luat cei treizeci de arginţi, preţul celui preţuit, pe care l-au preţuit fiii lui Israel,
10. Şi i-au dat pe Ţarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul".
11. Iar Iisus stătea înaintea dregătorului. Şi L-a întrebat dregătorul, zicând: Tu eşti regele iudeilor? Iar Iisus i-a răspuns: Tu zici.
12. Şi la învinuirile aduse Lui de către arhierei şi bătrâni, nu răspundea nimic.
13. Atunci I-a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta?
14. Şi nu i-a răspuns lui nici un cuvânt, încât dregătorul se mira foarte.
15. La sărbătoarea Paştilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze mulţimii un întemniţat pe care-l voiau.
16. Şi aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba.
17. Deci adunaţi fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiţi să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iisus, care se zice Hristos?
18. Că ştia că din invidie L-au dat în mâna lui.
19. Şi pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui i-a trimis acest cuvânt: Nimic să nu-I faci Dreptului aceluia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El.
20. Însă arhiereii şi bătrânii au aţâţat mulţimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L piardă.

21. Iar dregătorul, răspunzând, le-a zis: Pe cine din cei doi voiţi să vă eliberez? Iar ei au răspuns: Pe Baraba.
22. Şi Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Iisus, ce se cheamă Hristos? Toţi au răspuns: Să fie răstignit!
23. A zis iarăşi Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau şi ziceau: Să fie răstignit!
24. Şi văzând Pilat că nimic nu foloseşte, ci mai mare tulburare se face, luând apă şi-a spălat mâinile înaintea mulţimii, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veţi vedea.
25. Iar tot poporul a răspuns şi a zis: Sângele Lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri!
26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus L-a biciuit şi L-a dat să fie răstignit.
27. Atunci ostaşii dregătorului, ducând ei pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată cohorta,
28. Şi dezbrăcându-L de toate hainele Lui, I-au pus o hlamidă roşie.
29. Şi împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap şi în mâna Lui cea dreaptă trestie; şi, îngenunchind înaintea Lui îşi băteau joc de El, zicând: Bucură-Te, regele iudeilor!
30. Şi scuipând asupra Lui, au luat trestia şi-L băteau peste cap.
31. Iar după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de hlamidă, L-au îmbrăcat cu hainele Lui şi L-au dus să-L răstignească.
32. Şi ieşind, au găsit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea Lui.
33. Şi venind la locul numit Golgota, care înseamnă: Locul Căpăţânii,
34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; şi, gustând, nu a voit să bea.
35. Iar după ce L-au răstignit, au împărţit hainele Lui, aruncând sorţi, ca să se împlinească ceea ce s-a zis de proorocul: "Împărţit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi".
36. Şi ostaşii, şezând, Îl păzeau acolo.
37. Şi deasupra capului au pus vina Lui scrisă: Acesta este Iisus, regele iudeilor.
38. Atunci au fost răstigniţi împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta şi altul de-a stânga.
39. Iar trecătorii Îl huleau, clătinându-şi capetele,
40. Şi zicând: Tu, Cel ce dărâmi templul şi în trei zile îl zideşti, mântuieşte-Te pe Tine Însuţi! Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!
41. Asemenea şi arhiereii, bătându-şi joc de El, cu cărturarii şi cu bătrânii, ziceau:
42. Pe alţii i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, şi vom crede în El.

43. S-a încrezut în Dumnezeu: Să-L scape acum, dacă-L vrea pe El! Căci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu.
44. În acelaşi chip Îl ocărau şi tâlharii cei împreună-răstigniţi cu El.
45. Iar de la ceasul al şaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea.
46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?
47. Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie îl strigă Acesta.
48. Şi unul dintre ei, alergând îndată şi luând un burete, şi umplându-l de oţet şi punându-l într-o trestie, Îi da să bea.
49. Iar ceilalţi ziceau: Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască.
50. Iar Iisus, strigând iarăşi cu glas mare, Şi-a dat duhul.
51. Şi iată, catapeteasma templului s-a sfâşiat în două de sus până jos, şi pământul s-a cutremurat şi pietrele s-au despicat;
52. Mormintele s-au deschis şi multe trupuri ale sfinţilor adormiţi s-au sculat.
53. Şi ieşind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă şi s-au arătat multora.
54. Iar sutaşul şi cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul şi cele întâmplate, s-au înfricoşat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!
55. Şi erau acolo multe femei, privind de departe, care urmaseră din Galileea pe Iisus, slujindu-I,
56. Între care era Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iacov şi a lui Iosi, şi mama fiilor lui Zevedeu.

Apoi: Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale. Faţa Ta arătă-o peste robul Tău şi mă învaţă îndreptările Tale. Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac, glasul al 8-lea: Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Apoi: ***Doamne miluieşte*** *(de 40 de ori)*

Cela ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătorule, Multmilostive şi mult îndurate; Carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi, Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

[Întru numele Domnului binecuvântează părinte. Preotul zice: Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi...,]

Apoi rugăciunea: Hristoase, lumina cea adevărată, carele luminezi şi sfinţeşti pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feţei Tale; ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Ceasul al treilea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 34

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine;
2. Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru ajutorul meu;
3. Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: "Mântuirea ta sunt Eu!"
4. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc rău de mine.
5. Să fie ca praful în faţa vântului şi îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric şi alunecare şi îngerul Domnului să-i prigonească.
6. Că în zadar au ascuns de mine groapa laţului lor, în deşert au ocărât sufletul meu.
7. Să vină asupra lor laţul pe care nu-l cunosc şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; şi chiar în laţul lor să cadă.
8. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea lui.
9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea ţie? Cel ce izbăveşte pe sărac din mâna celor mai tari decât el şi pe sărac şi pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.
10. S-au sculat martori nedrepţi şi de cele ce nu ştiam m-au întrebat.
11. Răsplătit-au mie rele pentru bune şi au vlăguit sufletul meu.
12. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.
13. Ca şi cu un vecin, ca şi cu un frate al nostru aşa de bine m-am purtat; ca şi cum aş fi jelit şi m-aş fi întristat, aşa m-am smerit.
14. Dar împotriva mea s-au veselit şi s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi şi n-am ştiut; risipiţi au fost şi nu s-au căit.
15. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâşnit împotriva mea cu dinţii lor.
16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viaţa mea.
17. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.
18. Să nu se bucure de mine cei ce mă duşmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.

19. Că mie de pace îmi grăiau şi asupra mea vicleşuguri gândeau.
20. Lărgitu-şi-au împotriva mea gura lor; zis-au: "Bine, bine, văzut-au ochii noştri".
21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.
22. Scoală-Te, Doamne şi ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea.
23. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu şi să nu se bucure de mine.
24. Să nu zică întru inimile lor: "Bine, bine, sufletului nostru", nici să zică: "L-am înghiţit pe el".
25. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu ruşine şi ocară cei ce se laudă împotriva mea.
26. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea şi să spună pururea: "Slăvit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său!"
27. Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Psalmul 108

1. Dumnezeule, lauda mea n-o ţine sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.
2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.
3. În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.
4. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.
5. Pune peste dânsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.
6. Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.
7. Să fie zilele lui puţine şi dregătoria lui să o ia altul;
8. Să ajungă copiii lui orfani şi femeia lui văduvă;
9. Să fie strămutaţi copiii lui şi să cerşească; să fie scoşi din curţile caselor lor;
10. Să smulgă cămătarul toată averea lui; să răpească străinii ostenelile lui;
11. Să nu aibă sprijinitor şi nici orfanii lui miluitor;
12. Să piară copiii lui şi într-un neam să se stingă numele lui;
13. Să se pomenească fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă;
14. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu şi-a adus aminte să facă milă.
15. Şi a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac şi pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.
16. Şi a iubit blestemul şi va veni asupra lui; şi n-a voit binecuvântarea şi se va îndepărta de la el.

17. Şi s-a îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină şi a intrat ca apa înlăuntrul lui şi ca untdelemnul în oasele lui.
18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge.
19. Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului şi grăiesc rele împotriva sufletului meu.
20. Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.
21. Izbăveşte-mă, că sărac şi sărman sunt eu şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.
22. Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.
23. Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.
24. Şi eu am ajuns lor ocară. M-au văzut şi au clătinat cu capetele lor.
25. Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mântuieşte-mă, după mila Ta,
26. Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.
27. Ei vor blestema şi Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se ruşineze, iar robul Tău să se veselească.
28. Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară şi cu ruşinea lor ca şi cu un veşmânt să se învelească.
29. Lăuda-voi pe Domnul foarte cu gura mea şi în mijlocul multora Îl voi prea slăvi pe El,
30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia *(de trei ori)*

Troparul, glasul al 6-lea: Doamne, iudeii Te-au judecat spre moarte, pe Tine, viaţa tuturor. Cei ce au trecut pedeştri Marea Roşie prin toiag, pe Cruce Te-au pironit, şi cei ce au supt miere din piatră, fiere Ţi-au adus. Ci Tu, de bunăvoie ai răbdat, ca să ne slobozeşti pe noi din robia vrăjmaşului; Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână, cu Sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

Şi cântăm trei **Tropare** din cele 12, repetându-le. Glasul al 8-lea.

Pentru frica iudeilor s-a lepădat de Tine, Doamne, prietenul şi cel de aproape al Tău, Petru şi plângând, aşa a strigat: Să nu treci lacrimile mele; că am zis că voi păzi credinţa, Îndurate, şi nu o am păzit. Şi pocăinţa noastră aşa o primeşte şi ne miluieşte pe noi.

Tot aceasta.

Apoi, **Stih:** Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.

Mai-nainte de cinstita răstignire, ostaşii batjocorindu-Te, Doamne, Oştile cele fără de trupuri s-au spăimântat. Că Te-ai încununat cu cunună de batjocură, Cel ce ai zugrăvit pământul cu flori; şi cu haină de ocară Te-ai îmbrăcat, Cela ce îmbraci cerul cu nori. Căci cu o rânduială ca aceasta s-a cunoscut milostivirea Ta, Hristoase, și marea milă, slavă Ţie.

Stih: Ia aminte glasul rugăciunii mele.

Tot acest tropar.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Când Te trăgeau spre Cruce, aşa ai strigat, Doamne: Pentru care lucru vreţi să Mă răstigniţi, iudei? Pentru că am întărit pe slăbănogii voştri? Pentru că am înviat pe morţii voştri, ca din somn? Pe ceea ce-i curgea sânge o am tămăduit; pe hananeanca o am miluit. Dar pentru care lucru vreţi să Mă omorâţi, iudei? Ci veţi vedea pe Hristos, pe carele împungeţi acum, călcătorilor de lege.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *tot aceasta*

Prochimen, glasul al 4-lea : Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

Din proorocia lui Isaia, citire:

Cap. 50, Vers. 4-11.

Domnul Dumnezeu mi-a dat mie limbă de ucenic ca să nu să grăiesc celor deznădăjduiți. În fiecare dimineaţă El deşteaptă, trezeşte urechea mea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul Dumnezeu mi-a deschis mie urechi, dar eu nu m-am împotrivit şi nici nu m-am dat înapoi. Spatele mele le-am dat spre bătăi şi fălcile mele spre pălmuiri şi faţa mea nu o am întors de către ruşinea scuipărilor. Şi Domnul Dumnezeu mi-a ajutat şi nu am fost ruşinat. Pentru aceasta am şi întărit faţa mea ca o cremene, căci ştiam că nu voi fi făcut de ocară. Apărătorul meu este aproape. Cine vrea să se năpustească asupra mea? Să ne măsurăm împreună! Cine este potrivnicul meu ? Să se apropie! Iată Domnul, Dumnezeu îmi este întru ajutor; cine mă va osândi ? Iată ca un veşmânt vechi toţi se vor prăpădi şi molia îl va mânca! Cine din voi se teme de Domnul, să asculte glasul slugii sale! Cel care umblă în întu-

neric şi fără lumină, să nădăjduiască întru numele Domnului şi să se bizuie pe Dumnezeul lui! Voi, toţi care aprindeţi focul şi pregătiţi săgeţi arzătoare, aruncaţi-vă în focul săgeţilor voastre pe care l-aţi aprins! Din mâna mea vi se întâmplă una ca aceasta; pe patul durerii veţi fi culcaţi!

Apoi Apostolul:

Din Cartea cea către Romani, a Sfântutui apostol Pavel, citire:

Cap. 5, Vers. 6-10.

Fraţilor,
6. Căci Hristos, încă fiind noi neputincioşi, la timpul hotărât a murit pentru cei necredincioşi.
7. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăşte cineva să moară.
8. Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea Lui faţă de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoşi.
9. Cu atât mai vârtos, deci, acum, fiind îndreptaţi prin sângele Lui, ne vom izbăvi prin El de mânie.
10. Căci dacă, pe când eram vrăjmaşi, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcaţi fiind, ne vom mântui prin viaţa Lui.

Evanghelia de la Marcu: În vremea aceea, ostaşii au dus pe Iisus..., Sfârşitul: ...care veniseră împreună cu El la Ierusalim.

Marcu 15:16-41

În vremea aceea, ostaşii au dus pe Iisus
16. Iar ostaşii L-au dus înăuntrul curţii, adică în pretoriu, şi au adunat toată cohorta.
17. Şi L-au îmbrăcat în purpură şi, împletindu-I o cunună de spini, I-au pus-o pe cap.
18. Şi au început să se plece în faţa Lui, zicând: Bucură-Te regele iudeilor!
19. Şi-L băteau peste cap cu o trestie şi-L scuipau şi, căzând în genunchi, I se închinau.
20. Şi după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură şi L-au îmbrăcat cu hainele Lui. Şi L-au dus afară ca să-L răstignească.
21. Şi au silit pe un trecător, care venea din ţarină, pe Simon Cirineul, tatăl lui Alexandru şi al lui Ruf, ca să ducă crucea Lui.

22. Şi L-au dus la locul zis Golgota, care se tălmăceşte "locul Căpăţânii".
23. Şi I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El n-a luat.
24. Şi L-au răstignit şi au împărţit între ei hainele Lui, aruncând sorţi pentru ele, care ce să ia.
25. Iar când L-au răstignit, era ceasul al treilea.
26. Şi vina Lui era scrisă deasupra: Regele iudeilor.
27. Şi împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul de-a dreapta şi altul de-a stânga Lui.
28. Şi s-a împlinit Scriptura care zice: Cu cei fără de lege a fost socotit.
29. Iar cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-şi capetele şi zicând: Huu! Cel care dărâmi templul şi în trei zile îl zideşti.
30. Mântuieşte-Te pe Tine Însuţi, coborându-Te de pe cruce!
31. De asemenea şi arhiereii, batjocorindu-L între ei, împreună cu cărturarii, ziceau: Pe alţii a mântuit, dar pe Sine nu poate să Se mântuiască!
32. Hristos, regele lui Israel, să Se coboare de pe cruce, ca să vedem şi să credem. Şi cei împreună răstigniţi cu El Îl ocărau.
33. Iar când a fost ceasul al şaselea, întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.
34. Şi la al nouălea ceas, a strigat Iisus cu glas mare: Eloi, Eloi, lama sabahtani?, care se tălmăceşte: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?
35. Iar unii din cei ce stăteau acolo, auzind, ziceau: Iată, îl strigă pe Ilie.
36. Şi, alergând, unul a înmuiat un burete în oţet, l-a pus într-o trestie şi I-a dat să bea, zicând: Lăsaţi să vedem dacă vine Ilie ca să-L coboare.
37. Iar Iisus, scoţând un strigăt mare, Şi-a dat duhul.
38. Şi catapeteasma templului s-a rupt în două, de sus până jos.
39. Iar sutaşul care stătea în faţa Lui, văzând că astfel Şi-a dat duhul, a zis: Cu adevărat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!
40. Şi erau şi femei care priveau de departe; între ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic şi a lui Iosi, şi Salomeea,
41. Care, pe când era El în Galileea, mergeau după El şi Îi slujeau, şi multe altele care se suiseră cu El la Ierusalim.

Şi după aceasta, citim tâlcuirea de la Matei: Cuvântul pentru Cruce.

Apoi: Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul; din zi în zi să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântuit.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.
Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac: Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte! *(de 40 de ori)*

Rugăciunea: Cela ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătorule, Multmilostive şi mult îndurate; Ca-rele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, Carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi, Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre po-

runcile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostivește-Te spre noi...,]

Apoi rugăciunea: Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne Fiule, unule născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluieşte-mă pe mine păcătosul; şi cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată începe al şaselea ceas.

Ceasul al şaselea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 53

1. Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.
2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele!
3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Dar iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.
6. De bunăvoie voi jertfi ţie; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,
7. Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 139

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean şi de omul nedrept mă izbăveşte,
2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.
3. Ascuţit-au limba lor ca a şarpelui; venin de aspidă sub buzele lor.
4. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepţi, care au gândit să împiedice paşii mei.
5. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie şi funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.
6. Zis-am Domnului: "Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele".
7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.
8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăseşti, ca să nu se trufească.
9. Vârful laţului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!
10. Să cadă peste ei cărbuni aprinşi; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.
11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.
12. Ştiu că Domnul va face judecată celui sărac şi dreptate celor sărmani;
13. Iar drepţii vor lăuda numele Tău şi vor locui cei drepţi în faţa Ta.

Psalmul 90

1. Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.
2. Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".
3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.
4. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,
6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.
7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.
8. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.
9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie.
10. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău.
11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.
13. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.
14. "Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! *(de trei ori)*

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Troparul, glasul al 2-lea: Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins prea curatele Tale mâini, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că mult poate rugăciunea Maicii

spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuiască, Cela ce a primit a pătimi pentru noi.

Şi cântăm trei **tropare** din cele 12, glasul al 8-lea, repetându-le.

Aceasta zice Domnul către iudei: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v-am supărat pe voi? Pe orbii voştri i-am luminat, pe cei leproşi i-am curăţit, pe bărbatul cel ce era în pat l-am îndreptat. Poporul Meu, ce am făcut vouă? Şi cu ce Mi-aţi răsplătit? În loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oţet; în loc ca să Mă iubiţi, pe Cruce M-aţi pironit. De acum nu voi mai răbda, chema-voi neamurile Mele şi acelea Mă vor slăvi împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi Eu voi dărui Viaţa veşnică. *(de două ori)*

Apoi **Stih:** Dat-au spre mâncarea Mea fiere şi spre setea Mea M-au adăpat cu oţet.

Legiuitorii lui Israil, iudei şi farisei, ceata apostolilor strigă către voi: Iată Biserica pe care voi aţi stricat-o, iată Mielul pe carele L-aţi răstignit şi L-aţi dat mormântului, S-a sculat cu puterea Sa. Nu vă înşelaţi iudei, că iată Cel ce v-a mântuit prin mare şi în pustie v-a hrănit. Acesta este viaţa şi lumina şi pacea lumii.

Stih: Mântuieşte-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Şi tot Stihira aceasta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Veniţi purtătoare de Hristos, popoare, să vedem ce s-a sfătuit Iuda vânzătorul cu preoţii cei fărădelege asupra Mântuitorului nostru. Astăzi au făcut vinovat morţii pe Cuvântul cel fără de moarte şi dându-L lui Pilat L-au răstignit în locul căpăţânii. Acestea pătimind a strigat Mântuitorul nostru, zicând: Iartă-le lor, Părinte, păcatul acesta, ca să cunoască neamurile învierea Mea cea din morţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *tot aceasta*

Prochimen, glasul al 4-lea: Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Stih: Că s-a înălţat mare cuviinţa Ta mai presus de ceruri.

Din proorocia lui Isaia, citire:

Cap. 52, Vers. 13. Cap. 54, Vers. 1.

Aşa zice Domnul: Iată că sluga Mea va propăşi, se va sui, mare se va face şi se va înălţa pe culmile slavei! Precum mulţi s-au spăimântat de el, şi principi s-au sculat împotriva lui, aşa de schimonosită îi era înfăţişarea lui, şi chipul lui atât de fără asemănare cu oamenii. Tot aşa va fi şi pricină de mirare pentru multe popoare; regii îşi vor astupa gura, căci acum văd ceea ce nu li s-a povestit şi ceea ce n-au auzit, înţeleg. Cine va crede ceea ce noi am auzit şi braţul Domnului cui se va descoperi? Crescut-a înaintea lui ca o odraslă, şi ca o rădăcină în pământ uscat; fără chip şi fără frumuseţe, ca să ne uităm la el şi fără înfăţişare, ca să ne fie drag. Dispreţuit şi cel din urmă dintre oameni, om de suferinţă, şi răbdător la durere, căci chipul lui era hidos, dispreţuit şi nesocotit. Dar el a luat asupra-şi durerile noastre şi cu suferinţele noastre s-a împovărat. Şi noi îl socoteam pedepsit, bătut şi chinuit de Dumnezeu, dar el fusese străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănile lui noi toţi ne-am vindecat. Toţi umblau rătăciţi ca nişte oi, fiecare pe calea noastră, şi Domnul l-a copleşit pe el cu fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar s-a supus, şi nu şi-a deschis gura sa; ca o oaie spre junghiere s-a adus şi ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, aşa nu şi-a deschis gura sa. Întru smerenia lui judecata lui s-a ridicat şi neamul lui cine îl va spune ? Căci s-a luat de pe pământ viaţa lui! Pentru fărădelegile poporului meu a fost adus spre moarte. Mormântul lui a fost pus lângă cei fărădelege şi cu cei făcători de rău după moartea lui, cu toate că nu săvârşise nici o nedreptate, şi nici înşelăciune n-a fost în gura lui. Dar i-a plăcut Domnului să-l zdrobească prin suferinţă. Dacă îşi dă viaţa ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmaşii săi, îşi va lungi viaţa şi lucrul Domnului în mâna lui va propăşi. Scăpat de chinurile sufletului său, va vedea rodul ostenelilor sale, şi de mulţumire, se va sătura. Prin ştiinţa lui, dreptul, sluga Mea va îndrepta pe mulţi, şi fărădelegile lui le va lua asupra sa. Pentru aceasta îl voi da mulţimile partea sa şi gloatele le va avea ca pradă; căci el şi-a dat sufletul său spre moarte şi cu cei făcători de rele a fost numărat; iar el a purtat fărădelegile multora şi pentru noi păcătoşi şi-a dat viaţa. Veseleşte-te cea stearpă, care nu naşti, dă glas şi strigă ceea ce nu te zvârcoleşti în dureri de naştere, căci mai mulţi sunt fiii celei pustiite decât ai celei cu bărbat zice Domnul.

Apoi, Apostolul.

Din Cartea cea către Evrei, a Sfântului apostol Pavel, citire:

Cap. 2, Vers. 11-18.

Fraţilor,

11. Pentru că şi Cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintr-Unul sunt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi,
12. Zicând: "Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul Bisericii Te voi lăuda".
13. Şi iarăşi: "Eu voi fi încrezător în El"; şi iarăşi: "Iată Eu şi pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu".
14. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sângelui şi trupului, în acelaşi fel şi El S-a împărtăşit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morţii, adică pe diavolul,
15. Şi să izbăvească pe acei pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa.
16. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat.
17. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curăţirea păcatelor poporului.
18. Căci prin ceea ce a pătimit, fiind El însuşi ispitit, poate şi celor ce se ispitesc să le ajute.

Apoi **Evanghelia de la Luca:** În vremea aceea, duceau împreună cu Iisus doi făcători de rele..., Sfârşitul: ...din Galileea; stând de departe priveau acestea. După acestea, citirea.

Luca 23:32-49

În vremea aceea, duceau împreună cu Iisus doi fă-cători de rele
32. Şi erau duşi şi alţii, doi făcători de rele, ca să-i omoare împreună cu El.
33. Şi când au ajuns la locul ce se cheamă al Căpăţânii, L-au răstignit acolo pe El şi pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta şi unul de-a stânga.
34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac. Şi împărţind hainele Lui, au aruncat sorţi.
35. Şi sta poporul privind, iar căpeteniile îşi băteau joc de El, zicând: Pe alţii i-a mântuit; să Se mântuiască şi pe Sine Însuşi, dacă El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.
36. Şi Îl luau în râs şi ostaşii care se apropiau, aducându-I oţet.
37. Şi zicând: Dacă Tu eşti regele iudeilor, mântuieşte-Te pe Tine Însuţi!
38. Şi deasupra Lui era scris cu litere greceşti, latineşti şi evreieşti: Acesta este regele iudeilor.
39. Iar unul dintre făcătorii de rele răstigniţi, Îl hulea zicând: Nu eşti Tu Hristosul? Mântuieşte-Te pe Tine Însuţi şi pe noi.
40. Şi celălalt, răspunzând, îl certa, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că eşti în aceeaşi osândă?

41. Şi noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre; Acesta însă n-a făcut nici un rău.
42. Şi zicea lui Iisus: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni în împărăţia Ta.
43. Şi Iisus i-a zis: Adevărat grăiesc ţie, astăzi vei fi cu Mine în Rai.
44. Şi era acum ca la ceasul al şaselea şi întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.
45. Când soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a sfâşiat pe la mijloc.
46. Şi Iisus, strigând cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale încredinţez duhul Meu. Şi acestea zicând, Şi-a dat duhul.
47. Iar sutaşul, văzând cele ce s-au făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost.
48. Şi toate mulţimile care veniseră la această privelişte, văzând cele întâmplate, se întorceau bătându-şi pieptul.
49. Şi toţi cunoscuţii Lui, şi femeile care Îl însoţiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.

Apoi: Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui Tău. Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac: Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm, că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte! *(de 40 ori)*

Rugăciunea: Cela ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătorule, Multmilostive şi mult îndurate; Carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, Carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi, Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi...,]

Apoi **rugăciunea Sfântului Vasilie cel mare:**

Dumnezeule şi Doamne al puterilor şi a toată făptura Ziditorule; carele pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe unul născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru; şi prin cinstită Crucea Lui zapisul păcatelor noastre l-ai rupt. Şi ai biruit întru Dânsul stăpâniile şi puterile întunericului. Însuţi, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte şi acestea ale noastre, păcătoşilor, rugăciuni de mulţumire şi de cerere; şi ne izbăveşte pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată; şi de toţi cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea Ta răneşte sufletele noastre. Ca spre Tine totdeauna căutând şi cu lumina cea de la Tine po-văţuiţi fiind, la Tine, lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare, privind, neîncetată mărturisire şi mulţumire Ţie să înălţăm, Tatălui Celui fără început, împreună cu unul născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi bunul şi de viață făcătorul Duhul Tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Citim îndată şi ceasul al nouălea.

Ceasul al nouălea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 68

1. Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fund;
3. Intrat-am în adâncurile mării şi furtuna m-a potopit.
4. Ostenit-am strigând, amorţit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.
5. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.
6. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.
7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns.
8. Să nu fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.
9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.
10. Înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele,
11. Că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.
12. Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie.
13. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură.
14. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin.
15. Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine plăcut.
16. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.
17. Mântuieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor,
18. Ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui.
19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.
20. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

21. Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă,
22. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea;
23. Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi necaz,
24. Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat.
25. Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet.
26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi sminteală;
27. Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte;
28. Varsă peste ei urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei;
29. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori;
30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit şi au înmulţit durerea rănilor lui.
31. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta;
32. Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie.
33. Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească!
34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi prea mări pe El cu laudă;
35. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii.
36. Să râdă săracii şi să se veselească; cântaţi lui Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru!
37. Că a auzit pe cei săraci Domnul şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit.
38. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc în ea.
39. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile lui Iuda şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el;
40. Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te!
2. Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;
3. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;
4. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!"
5. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul!"
6. Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă!
7. Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 85

1. Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necăjit sunt eu.
2. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine.
3. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.
4. Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.
5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele.
6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.
7. Nu este asemenea ţie între dumnezei, Doamne şi nici fapte nu sunt ca faptele Tale.
8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne şi vor slăvi numele Tău.
9. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu.
10. Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.
11. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac.
12. Că mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.
14. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat şi milostiv eşti; îndelung-răbdător şi mult-milostiv şi adevărat.
15. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.
16. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia *(de 3 ori)*

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Troparul, glasul al 8-lea: Văzând tâlharul pe începătorul vieţii pe Cruce spânzurând, a zis: De n-ar fi fost Dumnezeu cel ce S-a întrupat, carele cu noi S-a răs-

tignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clintit pământul cutremurându-se. Ci, Cela ce toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, carele cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Şi cântăm trei **tropare** din cele 12. Glasul al 7-lea.

Spaimă era a vedea pe Făcătorul cerului şi al pământului spânzurat pe Cruce, soarele întunecându-se şi ziua iarăşi în noapte schimbându-se şi pământul scoţând afară din mormânturi trupurile morţilor. Cu care ne închinăm Ţie, mântuieşte-ne pe noi. *(de două ori)*

Apoi **Stih**, glasul al 2-lea: Împărţit-au hainele Mele loruşi şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi.

Când au pironit pe Cruce cei fărădelege pe Domnul slavei, a strigat către dânşii: Cu ce v-am mâhnit pe voi ? Sau cu ce v-am mâniat ? Mai înainte de Mine cine v-a izbăvit pe voi din necaz ? Şi acum pentru ce-mi răsplătiţi Mie cu cele rele în loc de bune? În locul stâlpului celui de foc, pe Cruce M-aţi pironit; în locul norului, mormânt Mi-aţi săpat; în loc de mană, Mi-aţi adus fiere; în loc de apă, cu oţet M-aţi adăpat. De acum voi chema alte neamuri şi acelea Mă vor prea slăvi, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Stih: Dat-au spre mâncarea Mea fiere şi spre setea Mea M-au adăpat cu oţet.

Şi tot aceeaşi Stihiră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Astăzi S-a spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape. Cu cunună de spini S-a încununat Împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă S-a îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a slobozit în Iordan pe

Adam. Cu piroane S-a pironit mirele Bisericii. Cu suliţă S-a împuns Fiul Fecioarei. Închină-mu-ne patimilor Tale, Hristoase! Arată-ne nouă şi slăvită învierea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *tot aceasta*

Prochimen, glasul al 6-lea: Zis-a cel nebun întru inima sa, nu este Dumnezeu.

Stih: Nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

Din proorocia lui Ieremia, citire:

Cap 11, Vers 18-23; Cap. 12, Vers. 1-5, 9-11. 14-15.

Domnul mi-a descoperit ca să ştiu şi mi-a arătat faptele lor. Eu însă, ca un miel blând; dus la junghiere, nici nu ştiam, că ei urzesc gânduri rele împotriva mea, zicând: Să-i punem lemn otrăvit în mâncarea lui şi să-l smulgem de pe pământul celor vii, pentru ca nici numele să nu se mai pomenească. Dar Tu, Doamne al puterilor Judecătorul cel drept, Cel ce cerci inimile şi cele dinlăuntru, dă-mi să văd răzbunarea Ta asupra lor, pentru că Ţi-am încredinţat pricina mea. De aceea aşa zice Domnul despre oamenii din Anatot, care caută sufletul meu şi zic: Nu mai prooroci în numele Domnului, ca să nu mori de mâinile noastre. De aceea aşa zice Domnul Savaot: Iată, îi voi cerceta şi tinerii lor vor muri de sabie, iar fiii lor şi fiicele lor vor muri de foame: nu va rămâne rămăşiţă de la dânşii, căci voi aduce necaz asupra oamenilor din Anatot, în anul cercetării lor. De voi intra la judecată cu Tine, Doamne, dreptatea va fi pe partea Ta, şi totuşi, de dreptate voi să grăiesc cu Tine: Pentru ce calea necredincioşilor este cu izbândă şi pentru ce toţi călcătorii de lege sunt în fericire? Tu i-ai sădit şi ei au prins rădăcini, au crescut şi au făcut roade şi Tu eşti aproape numai de buzele lor, iar de inima lor eşti departe. Pe mine însă nu mă ştii, Doamne, mă vezi şi cerci cum îmi este inima faţă de Tine. Osebeşte-i dar, ca pe nişte oi de junghiat, şi pregăteşte-i pentru ziua junghierii. Până când va jeli ţara şi iarba de prin toate ţarinile se va usca? Dobitoacele şi păsările pier pentru necredinţa locuitorilor ei, căci aceştia zic: Domnul nu vede căile noastre! Dacă alergând cu cei pedeştri, ai ostenit, cum te vei lua la întrecere cu caii? Strângeţi-vă şi vă duceţi toate fiarele câmpului, duceţi-vă şi-o mâncaţi. Mulţime de păstori au călcat via mea, călcat-au cu picioarele lor partea mea; partea mea cea iubită au făcut-o deşert neroditor. Pustietate au făcut-o şi ea în pustiirea sa plânge înaintea mea. Aşa zice Domnul despre toţi vecinii mei cei răi, care năpădesc asupra părţii pe care El a dat-o de moştenire poporului Său Israil: Iată, îi voi smulge din pământul lor şi casa lui Iuda o voi smulge din mijlocul lor. Dar după ce îi voi smulge, iarăşi îi voi întoarce şi-i voi milui, şi voi aduce pe fiecare la ţarina sa şi la ogorul său.

Apoi Apostolul.

Din cartea cea către Evrei a Sfântului apostol Pavel, citire:

Cap. 10, vers. 19-31.

19. Drept aceea, fraţilor, având îndrăzneală, să intrăm în Sfânta Sfintelor, prin sângele lui Iisus,
20. Pe calea cea nouă şi vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său,
21. Şi având mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22. Să ne apropiem cu inimă curată, întru plinătatea credinţei, curăţindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău, şi spălându-ne trupul în apă curată,
23. Să ţinem mărturisirea nădejdii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit,
24. Şi să luăm seama unul altuia, ca să ne îndemnăm la dragoste şi la fapte bune,
25. Fără să părăsim Biserica noastră, precum le este obiceiul unora, ci îndemnători făcându-ne, cu atât mai mult, cu cât vedeţi că se apropie ziua aceea.
26. Căci dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoştiinţă despre adevăr, nu ne mai rămâne, pentru păcate, nici o jertfă,
27. Ci o înfricoşată aşteptare a judecăţii şi iuţimea focului care va mistui pe cei potrivnici.
28. Călcând cineva Legea lui Moise, e ucis fără de milă, pe cuvântul a doi sau trei martori;
29. Gândiţi-vă: cu cât mai aspră fi-va pedeapsa cuvenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, şi a nesocotit sângele testamentului cu care s-a sfinţit, şi a batjocorit duhul harului.
30. Căci cunoaştem pe Cel ce a zis: "A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti". Şi iarăşi: "Domnul va judeca pe poporul Său".
31. Înfricoşător lucru este să cădem în mâinile Dumnezeului celui viu.

Evanghelia de la Ioan: În vremea aceea, de la Caiafa au dus pe Iisus în Pretoriu..., Sfârşitul: ...vedea-vor pe Acela, pe care L-au împuns.

Ioan 18: 28 - 19:37

În vremea, aceea
28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; şi era dimineaţă. Şi ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paştile.

19. Iar Pilat a scris şi titlu şi l-a pus deasupra Crucii. Şi era scris: Iisus Nazarineanul, Împăratul iudeilor!
20. Deci mulţi dintre iudei au citit acest titlu, căci locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate. Şi era scris: evreieşte, latineşte şi greceşte.
21. Deci arhiereii iudeilor au zis lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci că Acela a zis: Eu sunt Împăratul iudeilor.
22. Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.
23. După ce au răstignit pe Iisus, ostaşii au luat hainele Lui şi le-au făcut patru părţi, fiecărui ostaş câte o parte, şi cămaşa. Dar cămaşa era fără cusătură, de sus ţesută în întregime.
24. Deci au zis unii către alţii: Să n-o sfâşiem, ci să aruncăm sorţii pentru ea, a cui să fie; ca să se împlinească Scriptura care zice: "Împărţit-au hainele Mele loruşi, şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţii". Aşadar ostaşii acestea au făcut.
25. Şi stăteau, lângă crucea lui Iisus, mama Lui şi sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, şi Maria Magdalena.
26. Deci Iisus, văzând pe mama Sa şi pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău!
27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Şi din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.
28. După aceea, ştiind Iisus că toate s-au săvârşit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.
29. Şi era acolo un vas plin cu oţet; iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oţet, l-au dus la gura Lui.
30. Deci după ce a luat oţetul, Iisus a zis: Săvârşitu-s-a. Şi plecându-Şi capul, Şi-a dat duhul.
31. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierele picioarelor şi să-i ridice.
32. Deci au venit ostaşii şi au zdrobit fluierele celui dintâi şi ale celuilalt, care era răstignit împreună cu el.
33. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu I-au zdrobit fluierele.
34. Ci unul din ostaşi cu suliţa a împuns coasta Lui şi îndată a ieşit sânge şi apă.
35. Şi cel ce a văzut a mărturisit şi mărturia lui e adevărată; şi acela ştie că spune adevărul, ca şi voi să credeţi.
36. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: "Nu I se va zdrobi nici un os".
37. Şi iarăşi altă Scriptură zice: "Vor privi la Acela pe care L-au împuns".

Și se pune citirea: Cuvântul Crucii.

Apoi: Nu ne da pe noi până în sfârşit pentru numele Tău cel sfânt şi nu strica legătura Ta şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, pentru Isaac robul Tău, şi Israil Sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac: Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte *(de 40 ori)*

Rugăciunea: Cela ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătorule, Multmilostive şi mult îndurate; Carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, Carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi, Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi...,]

Apoi **rugăciunea:**

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, cela ce îndelung ai răbdat pentru greşalele noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi; întru carele pe lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine cunoscător intrare în Rai i-ai făcut şi cu moartea pe moarte ai sfărâmat. Curăţeşte-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, că am greşit şi fărădelege am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului. Pentru că am lăsat calea dreptăţii Tale şi am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale: Iartă-ne pe noi, Doamne, după mulţimea milei Tale şi ne mântuieşte pe noi pentru numele Tău cel sfânt, că s-au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului şi ne iartă nouă păcatele şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi Ţie să vieţuim, Stăpânului nostru şi Făcătorului de bine. Şi aşa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu eşti după adevăr veselia cea adevărată şi bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Pă-

rintelui Tău Celui fără început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Duhul Tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi Fericirile.

Întru împărăţia Ta, pomeneşte-ne pe noi Doamne...,Slavă..., Şi acum..., Pomeneşte-ne pe noi Doamne..., Ceata cerească..., Slavă..., Ceata Sfinţilor îngeri..., Şi acum...,

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşalele noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă ca un bun şi Iubitor de oameni.

După aceasta: ***Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.***

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac: Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte *(de 40 de ori)*

Şi rugăciunea: PreaSfântă Treime, stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, binevoieşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: Unul Sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

Şi Apolisul.

Cade-se a şti şi aceasta: Că am luat deprinderea, întru această sfântă şi mare zi vineri, să nu facem nici o Liturghie şi nici masă nu punem, nici nu mâncăm tot în această zi a răstignirii. Iar de este cineva prea neputincios sau prea bătrân şi nu va putea să petreacă postind, să se dea numai pâine şi apă după apusul soarelui. Aşa am luat din sfintele porunci ale Sfinţilor apostoli, să nu mâncăm în vinerea cea mare; că şi cuvântul Domnului către farisei zice: Dacă se va lua mirele de la dânşii, atunci vor posti întru acele zile.